

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1VCdo/2/2023
Identifikačné číslo spisu: 4320201701
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:4320201701.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veľkom senáte občianskoprávneho kolégia zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu, Mgr. Dušana Čimu, JUDr. Ľubora Šeba, JUDr. Eriky Šobichovej, Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jána Šikutu, PhD., v spore žalobcov 1) F. X., narodenému X. R. XXXX, P. XXX, 2) U. X., narodenému XX. I. XXXX, F. Z., O. F. XXX/X, 3) Ľ. X., narodenému XX. R. XXXX, B.É. M. XXX, zastúpených advokátom JUDr. Ladislavom Ščurym, Čadca, Mierová 1725, proti žalovaným 1) V. U., narodenej XX. L. XXXX, X. Ď.H., G. XXX/XXX, 2) E. F., narodenej X. D. XXXX, B. M.Ľ. XX, o určenie neplatnosti závetov, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9C/9/2020, o dovolaní žalobcov 1) až 3) proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. apríla 2022, č. k. 8Co/70/2021-252, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Krajského súdu v Nitre z 21. apríla 2022 sp. zn. 8Co/70/2021 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

II. Odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania.

III. Aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 11. júna 2021 pod č.k. 9C/9/2020 - 154 zamietol žalobu žalobcov 1) až 3) a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaným v rade 1) a 2) voči žalobcom v 1) až 3) rade nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobcami podaná žaloba o určenie neplatnosti závetov je neprípustná podľa § 137 písm. d) CSP s poukazom na § 194 CMP, keď ďalším dôvodom nedôvodnosti žaloby je aj otázka vecnej legitímácie strán sporu, keď žalobca v rade 3) nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, práve naopak mal byť v konaní pasívne vecne legitimovaný, a teda žalovaný. Nakoniec dodal, že vo vzťahu k závetu zo dňa 4. mája

2001 dedičia neboli ani v dedičskom konaní uznesením súdu odkázaní na podanie žaloby, pokiaľ ide o tento závet v dôsledku čoho nie sú splnené ani predpoklady na podanie takejto žaloby obsiahnuté v § 194 ods. 1 CMP.

2. Na odvolanie žalobcov 1) až 3) Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 21. apríla 2022 pod č.k. 8Co/70/2021 - 252 spoločné odvolanie žalobcov 1) až 3) podané dňa 6. júla 2021 a dňa 16. júla 2021 odmietol. Žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Odvolací súd skúmajúc naplnenie procesných podmienok odvolacieho konania svoju pozornosť prvotne zamerlal na dodržanie zákonných náležitostí odvolania a včasnosť jeho podania. Napadnutý rozsudok bol žalobcom doručený prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 21. júna 2021, ktorý právny zástupca - advokát učinil odvolanie elektronicky dňa 6. júla 2021, t. j. posledný deň odvolacej lehoty s použitím formuláru na elektronické podanie, kde v kolónke predmet a text návrhu uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku zo dňa 11. júna 2021, že odôvodnenie návrhu (odvolania) je v prílohe a rovnako v prílohe je tiež návrh rozhodnutia súdu (petit odvolacieho návrhu), keď uvedené elektronické podanie bez príloh podpísal zaručeným elektronickým podpisom advokáta. Súd prvej inštancie prípisom zo dňa 15. júla 2021 advokátovi žalobcov oznámil, že jeho podanie s názvom odvolanie prílohy neobsahuje, advokát po prevzatí tohto podania súdu dňa 16. júla 2021 učinil elektronicky podanie k existujúcej spisovej značke (na elektronickom tlačive s týmto názvom), prílohou ktorého podania s overeným elektronickým podpisom advokáta zároveň bola naskenovaná listina odvolania proti rozsudku (datovaná dňa 2. júla 2021) s pečiatkou a podpisom advokáta, keď zároveň k tejto naskenovanej listine bola pripojená osvedčovací doložka zaručenej konverzie ako elektronickej podoby pôvodného dokumentu v listinnej forme v zmysle ust. § 35 ods. 1 písm. b) zák. č. 305/2013 Z. z. datovaná 16. júla 2021. Vychádzajúc z uvedeného mal potom odvolací súd za to, že elektronicky podané odvolanie advokáta žalobcu zo dňa 6. júla 2021 neobsahovalo - až na podpis žiadne náležitosti vyžadované zákonom pre odvolanie a že jeho druhé odvolanie realizované následne elektronicky dňa 16. júla 2021 s náležitosťami odvolania v naskenovanej prílohe so zaručenou konverziou bolo účinné po uplynutí odvolacej lehoty. Vychádzajúc z toho, že neskoršie podanie advokáta žalobcov nepredstavovalo doplnenie pôvodného odvolania, ktoré žiadne odvolacie dôvody neobsahovalo, posudzoval každé z uvedených odvolaní žalobcov samostatne.

4. Odvolací súd ďalej uviedol, že je mu známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/195/2005 publikované v Zbierke jeho súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/2014 vzťahujúce sa k úprave Občianskeho súdneho poriadku a tiež rozhodovacia prax tohto súdu v otázke doplnenia dôvodov odvolania podaných k odvolaniu podaného pôvodne v odvolacej lehote v bianko podobe bez uvedenia odvolacích dôvodov, resp. rozsahu odvolania a odvolacieho návrhu v rozhodnutiach - uzneseniach sp. zn. 6Cdo/119/2018 zo dňa 26. júna 2019, 7Cdo/95/2020 zo dňa 27. júla 2021 a 4Cdo/29/2020 zo dňa 29. júla 2020, avšak dospel k záveru, že Najvyšším súdom SR prijatý výklad zákona v rozpore s ust. čl. 3 ods. 1 a 2 základných princípov Civilného sporového poriadku protirečí jasnému a nepochybnému zneniu Civilného sporového poriadku - ust. § 365 ods. 3 a § 373 veta druhá CSP.

5. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno dospieť k záveru, že právna úprava neúplných odvolaní v Civilnom sporovom poriadku sa oproti ostatnému Občianskemu súdnemu poriadku v zásade nezmenila a že teda naďalej je využiteľný uvedený judikát R 20/2014. Odvolací súd predovšetkým poukázal na to, že Civilný sporový poriadok odstraňovanie väd odvolania v podobe chýbajúcich odvolacích dôvodov vôbec neumožňuje a nerieši - neumožňuje teda odvolaciemu súdu na odvolacie dôvody doplnené až po uplynutí odvolacej lehoty prihliadať, keď v kontexte ust. § 365 ods. 3 o odstrániteľnú vadu ísť ani nemôže, na rozdiel od predchádzajúcej úpravy v § 209 OSP a toto ani nepožaduje - výslovne vylučuje z rámca odstraňovania väd odvolania (v ust. § 373 ods. 1 veta druhá CSP), keď navyš pri v podstate totožnej úprave v ust. § 365 ods. 3 CSP s ust. § 434 CSP rozhodovacia prax najvyššieho súdu nie je totožná, keďže v prípade dovolania zastáva jednoznačný záver o tom, že na dovolacie dôvody neučinené v rámci lehoty na podanie dovolania prihliadať napriek ich existencii v čase rozhodovania o dovolaní nemožno (napr. rozhodnutie 4Cdo/132/2019 zo dňa 27. mája 2020). Odvolací súd nevidel logický dôvod

rozdielnosti v posudzovaní odvolania - dovolania podaného v zákonnej lehote bez odôvodnenia/odvolacích dôvodov. Podľa názoru odvolacieho súdu je správny ten výklad ustanovení Civilného sporového poriadku, že ak doplnenie chýbajúcich dôvodov neupravuje a ak súd (prvoinštančný či odvolací) na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, potom (napriek tomu, že je odvolacími dôvodmi viazaný) neprichádza do úvahy prihliadanie k odvolacím dôvodom doplneným až po uplynutí odvolacej lehoty, ale treba vychádzať zo stavu a obsahu podaného odvolania v čase uplynutia odvolacej lehoty.

6. Odvolací súd mal potom za to, že odvolanie žalobcov podané dňa 6. júla 2021 je potrebné podľa ust. § 386 písm. d) CSP odmietnuť pre jeho vady - chýbajúce odvolacie dôvody a odvolací návrh, absencia ktorých bráni pokračovaniu v odvolacom konaní, a že odvolanie podané dňa 16. júla 2021 je potrebné podľa ust. § 386 písm. a) CSP odmietnuť pre oneskorenosť jeho podania, v dôsledku čoho potom odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozsudku nepreskúmaval. Pri (procesnom) úspechu žalovaných v odvolacom konaní im (v zmysle ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP) odvolací súd nepriznal proti žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže si nárok neuplatnili a žiadne trovy im ani nevznikli.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1) až 3) (ďalej len „dovolatelia“ alebo aj „žalobcovia“) dovolanie. Navrhli, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie dovolateľa odôvodnili s poukazom na § 420 písm. f) CSP s tým, že súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Argumentovali tým, že k porušeniu práva na spravodlivý proces došlo tým, že odvolací súd odmietol ich odvolanie zo dňa 2. júla 2021. Poukázali na to, že dňa 21. júna 2021 im bol doručený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo vzťahu k nim zamietnutá, proti tomuto rozsudku podali odvolanie, ktoré bolo spísané dňa 2. júla 2021, pričom 6. júla 2021 ho chceli zaslať na súd prostredníctvom právneho zástupcu elektronickým podaním prostredníctvom portálu obcanjustice.sk, právny zástupca žalobcov vyplnil formulár na elektronické podanie, pričom označil, že ide o odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/9/2020 - 154 zo dňa 11. júna 2021. Ďalej uviedol, že odôvodnenie ako aj petit odvolacieho návrhu prikladá v prílohe. Elektronický formulár bol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom advokáta, avšak prílohy k tomuto elektronickému formuláru, ktoré mali tvoriť samostatné odvolanie (odvolacie dôvody, argumentácia + petit odvolania) nedopatrením neodišli k tomuto elektronickému podaniu a odoslalo sa toto podanie bez prílohy na súd. Dňa 15. júla 2021 zo strany súdu im bolo oznámené, že odvolanie neobsahuje prílohy, pričom skontrolovali a zistili, že tieto omylom neodišli k ich podaniu, preto dňa 16. júla 2021 opätovne zaslali podanie na súd spolu s prílohami.

7.1. Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/175/2017 zo dňa 27 februára 2018 pripúšťajúce tzv. blanketové odvolanie aj podľa CSP. Podľa názoru najvyššieho súdu je súd v prípade blanketového odvolania povinný prihliadať na odvolacie dôvody doplnené aj po lehote na podanie odvolania. Okresný súd Levice ich oznámením zo dňa 15. júla 2021 nevyzval na odstránenie chyby, avšak ich upozornil, že ich podanie neobsahuje avizované prílohy, a preto tieto obratom zaslali súdu, nakoľko mali toto odvolanie spísané už dňa 2. júla 2021, naskenované a uložené v počítači.

7.2. Nevyzývanie na odstránenie vady podania neznamena, že odvolateľ ju nemôže odstrániť sám z vlastnej iniciatívy a to prípadne aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd rozhodol o odvolaní až dňa 21. apríla 2022, a teda vady odvolania odstránili z vlastnej iniciatívy ešte pred rozhodnutím o odvolaní. Podľa názoru dovolateľov zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva nemožnosť strany takto postupovať. Zdôraznili, že súdu doručili tzv. blanketové odvolanie bez uvedenia akýchkoľvek odvolacích dôvodov, v tejto súvislosti poukázali aj na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/29/2020.

7.3. Odvolací súd podľa žalobcov postupoval v priamom rozpore so znením § 217 ods. 1 CSP a teda sa natoľko odchyľil od jeho znenia, že zásadne poprel jeho účel a význam. Tu poukázali aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/119/2018, že pokiaľ v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní bola už vada odvolania spočívajúca v absencii odvolacích dôvodov odstránená, bol odvolací súd povinný rešpektovať zásadu, podľa ktorej je pre rozhodnutie o odvolaní určujúci stav v čase jeho rozhodovania. Na rozhodnutie o odmietnutí odvolania neboli splnené podmienky vyplývajúce z § 386 písm. d) CSP.

Odvolačný súd sa teda mal zaoberať uplatnenými odvolacími dôvodmi a pristúpiť k vecnému prieskumu podaného odvolania. S vysloveným právnym názorom v rozhodnutí 6Cdo/119/2018 sa najvyšší súd stotožnil aj v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/95/2020.

7.4. Podľa názoru dovolateľov z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že blanketové odvolanie ako vadné podanie je možné opraviť z vlastnej iniciatívy až do rozhodnutia odvolacieho súdu, čo odvolací súd nezohľadnil a ich odvolanie odmietol aj napriek tomu, že dovolací súd túto právnu otázku rieši rozdielne od rozhodnutia Krajského súdu v Nitre.

7.5. Podľa zaužívanej súdnej praxe NSSR platí, že treba rozlišovať medzi dopĺňaním odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 3 CSP a dopĺňaním odvolania o chýbajúce náležitosti v zmysle § 373 ods. 1 CSP. Doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním vady odvolania. Pre odstraňovanie takejto vady platí, že súd naň nevyzýva. Pre dovolateľa to znamená procesné riziko, že súd prvej inštancie bez toho, aby ho vyzýval na odstránenie uvedenej vady môže po uplynutí lehoty na podanie odvolania bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a ten môže bezodkladne rozhodnúť o odmietnutí odvolania podľa § 386 písm. d) CSP, respektíve odvolanie prejednať podľa § 380 ods. 2 CSP.

7.6. Dovolatelia mali za to, že v ich prípade išlo o odstraňovanie vady odvolania, teda doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody, nakoľko nebola k formuláru priložená príloha, ktorá obsahovala tieto odvolacie dôvody. Súd ich na odstránenie vady nevyzýval len im oznámil, že im bolo z ich strany doručené podanie, ktoré neobsahovalo prílohy, ktoré boli vo formulári avizované. Nakoľko obratom túto vadu odstránili do 10 dní, mali za to, že súd mal prejednať ich odvolanie, prihliadnuť na odvolacie dôvody a odvolací petit uvedený v odvolaní, ktoré bolo súdu zaslané 16. júla 2021.

8. Žalovaní sa k dovolaniu žalobcov písomne nevyjadrili.

9. Senát 1C (ďalej len „senát 1C“ alebo „vec prejednávajúci senát“ alebo „postupujúci senát“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou a riadne zastúpenou osobou a že spĺňalo zákonom požadované náležitosti, vrátane riadneho vymedzenia dovolacích dôvodov, vzhľadom na existenciu rozdielnej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vo veciach posudzovania „tzv. blanketného odvolania“ postúpil vec na rozhodnutie Veľkému senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj Veľký senát), a to na základe postupujúceho uznesenia zo dňa 7. júna 2023, sp. zn. 1Cdo/156/2022. Vec bola ďalej vedená pred Veľkým senátom najvyššieho súdu pod sp. zn. 1VCdo/2/2023.

10. Senát 1C v predmetnom uznesení poukázal na rozdielnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR na jednej strane v rozhodnutiach pod sp. zn. 6Cdo/157/2017, 6Cdo/118/2018, 6Cdo/30/2018 oproti rozhodnutiam sp. zn. 4Cdo/29/2020, 2Cdo/64/2019, 4Cdo/39/2021 a 5Obdo/23/2018, zároveň poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 141/2019.

11. Veľký senát občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky si po postúpení vecí senátom 1C v súlade s § 48 ods. 4 CSP vyžiadala stanoviská Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave, Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach a Právnickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici.

12. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky v písomnom vyjadrení uviedla, že zákaz doplnenia odvolacích dôvodov po uplynutí lehoty na podanie odvolania je namieste dôsledne presadzovať, v prípade tzv. blankodvolania je potrebné vychádzať z toho, že odvolaním sa napáda rozhodnutie v celom rozsahu a navrhuje sa preskúmanie väd týkajúcich sa procesných podmienok, na ktoré má odvolací súd prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (t. j. z väd § 380 ods. 2 CSP). Dovolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov, či vyjadrenie rozsahu v akom sa rozhodnutie napáda nie je potrebné vyzývať.

13. Generálny prokurátor Slovenskej republiky uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným postupujúcim senátom. Odvolacie dôvody v spore podliehajú koncentrácii konania, je potrebné uviesť v ich odvolaní, prípadne je možné doplniť v lehote na podanie odvolania, pretože

predloženie odvolacieho dôvodu po uplynutí tejto lehoty je neúčinný procesný úkon, na ktorý odvolací súd neprihliadne. V sporovom konaní je síce daná prísna viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, avšak s jednou výnimkou. V zmysle § 380 ods. 2 CSP odvolací súd prihliadne na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolaní ako odvolací dôvod uvedené. Zastal teda názor, že v sporovom konaní odvolací súd, na základe takzvaného blanketného odvolania je povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky. Takzvané blanketové odvolanie, preto nemá byť odmietnuté. Odvolací súd, na základe takzvaného blanketového odvolania rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak nezistí procesnú vadu, ktorá sa týka procesných podmienok. Navrhol pre právnu otázku, pre ktorú bola vec veľkému senátu postúpená interpretovať tak, že odvolací súd v sporovom konaní neprihliadne na odvolacie dôvody predložené po uplynutí lehoty na podanie odvolania, a to ani vtedy, ak bolo odvolanie podané bez uvedenia odvolacích dôvodov.

14. Trnavská univerzita v Trnave, Právnická fakulta k predmetnej veci uviedla, že k nastolenej otázke sa prikláňa k druhej skupine rozhodnutí z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (sp. zn. 2Cdo/64/2019, 4Cdo/39/2021, 5Obdo/23/2018). Mala za to, že ustanovenie § 365 ods. 3 v spojení s § 373 ods. 1 druhá veta CSP pripúšťa taký výklad, že odvolacie dôvody je potrebné uviesť, prípadne doplniť a zároveň aj konkretizovať len v odvolacej lehote. CSP možnosť takzvaného blanketového odvolania nepripúšťa. Dodala, že v zmysle § 380 ods. 2 CSP možno pripustiť taký výklad, že odvolací súd by mohol preskúmať odvolanie len z pohľadu väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok, čo je v súlade s účelom § 161 CSP, a to je kompetencia súdu ex offio dbať na dodržanie procesných podmienok ako základných atribútov civilného konania vôbec.

15. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Právnická fakulta k veci uviedla, že vychádzajúc z celkovej novej koncepcie sporového procesu, ktorá zvyrazňuje požiadavky na procesnú diligenciu sporových strán a zvyšuje procesnú zodpovednosť sporovej strany za nedostatok jej aktivity (respektíve za jej pasivitu), je podľa jej názoru v dichotómii rozhodovacej činnosti správny prísnejší postoj s tým, že judikát R 20/2004 považujú v dôsledku realizovania rekodifikácie civilného procesu, za prekonaný. V prvom rade poukázala na to, že pod uplatneným dovolacím dôvodom, kde je možné rozumieť primárne odvolaciu argumentáciu, ktorú môže súd subsumovať pod niektoré v zákone uvedené odvolacie dôvody, nie zaškrtnutie písmenka v § 365 ods. 1 CSP, pretože samotné písmenko bez argumentácie nie je spôsobilé na odvolací prieskum. V druhom rade, zatiaľ, čo zmena predpokladá, že niečo v podanom odvolaní uvedené je, doplnenie dôvodov môže znamenať nielen pridanie ďalšieho dôvodu (napr. rozšírenie dôvodov z jedna na dva), ale aj doplnenie úplne absentujúceho dôvodu (teda z nula jedna alebo viac). Vychádzajúc z tohto vnímania v kontexte súdneho prípadu, považovali za nemožné v sporovom konaní po uplynutí lehoty na podanie odvolania dopĺňať absentujúce odvolacie dôvody.

16. Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta poukázala na dva rozdielne názory v uvedenej právnej otázke v špecifikovaných rozhodnutiach NS SR, taktiež aj na predchádzajúcu judikatúru NS SR za účinnosti OSP. Zdôraznila, že v prípade ak odvolateľ neuvedie odvolacie dôvody už v samotnom odvolaní, prípadne v lehote na podanie odvolania, nie je možné ich doplniť neskôr, bez ohľadu na to, či tak odvolateľ vykoná aj bez toho, že by bol na daný úkon vyzvaný súdom. V závere poukazom na ust. §§ 363 a 365 ods. 3 CSP uviedla potrebu preferencie právneho názoru, že pokiaľ odvolanie neobsahuje žiadne odvolacie dôvody, je potrebné ho odmietnuť.

17. Žalobcovia ako dovolatelia odôvodnili dovolanie s poukazom na § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, po oboznámení sa s obsahom spisu, dôvodmi senátu 1C uvedenými v rozhodnutí o postúpení veci v zmysle § 48 ods. 1 CSP a tiež stanoviskami vyžiadanými v zmysle § 48 ods. 4 CSP, sa stotožnil s názorom senátu, ktorý mu vec postúpil, že v rozhodnutiach špecifikovaných senátov existuje rozdielna rozhodovacia prax v otázke posudzovania tzv. blanketového odvolania, keď úlohou Veľkého senátu najvyššieho súdu je nielen

rozhodovať v prípade odklonu od skoršej (ustálenej) rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, ale aj zjednocovať judikatúru samotného najvyššieho súdu .

19. Predmetom dovolania v tejto veci je uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalobcov 1) až 3) zo dňa 6. júla 2021 podľa § 386 písm. d) CSP ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať - pre jeho vady - chýbajúce odvolacie dôvody a odvolací návrh, absencia, ktorých bráni pokračovaniu v odvolacom konaní a odvolanie podané dňa 16. júla 2021 bolo potrebné podľa § 386 písm. a) CSP odmietnuť ako oneskorené podanie. V podobe napadnutého rozhodnutia ide o rozhodnutie konečné, preto ho je možné preskúmať postupom cez ustanovenie § 420 písm. f) CSP.

20. Argumentácia žalobcov 1) až 3) vo vzťahu k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP tkvie v tom, že postup odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie žalobcov proti rozsudku súdu prvej inštancie nebol správny, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/175/2017 zo dňa 27. februára 2018, ktoré pripúšťa aj tzv. blanketové odvolanie aj podľa Civilného sporového poriadku. Podľa tohto rozhodnutia je odvolací súd povinný prihliadať na odvolacie dôvody doplnené aj po lehote na podanie odvolania. Vzhľadom k tomu sa odvolací súd mal zaoberať uplatnenými odvolacími dôvodmi a pristúpiť k vecnému prieskumu podaného odvolania.

21. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

22. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

23. Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

24. Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia vád odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

25. V danej veci zásadná otázka rozdielneho rozhodovania v jednotlivých senátoch najvyššieho súdu spočíva v tom, či je možné uviesť odvolacie dôvody proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie aj po uplynutí odvolacej lehoty na odvolanie s poukazom na ustanovenie § 373 ods. 1 CSP v korelácii s ust. § 365 ods. 3 CSP, alebo nie.

26. Jedna časť rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/175/2017, 6Cdo/119/2018, 6Cdo/38/2018, ale aj 9Cdo/204/2021) zastáva názor, že treba rozlišovať medzi doplnením odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 3 CSP a dopĺňaním odvolacích dôvodov o chýbajúce náležitosti podľa § 373 ods. 1 CSP. Kým zmena a doplnenie odvolacích dôvodov prichádza do úvahy len u odvolania spĺňajúceho túto náležitosť (teda u tzv. bezvadného odvolania) a len do uplynutia odvolacej lehoty, doplnenie odvolania o úplne chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním väd odvolania. Síce platí § 373 ods. 1 druhá veta CSP, že súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, avšak to neznamená, že odvolateľ nemôže tento nedostatok odstrániť sám z vlastnej iniciatívy a to aj po uplynutí odvolacej lehoty. Zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva zákaz takto postupovať.

27. Druhá časť rozhodovacej praxe - rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/64/2019, 4Cdo/39/2021, 5Obdo/23/2018, ale aj 4Obdo/7/2023) má naopak za to, že § 365 ods. 3 a § 373 ods. 1 CSP je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti, pretože sa týkajú tej istej situácie - dopĺňania odvolacích dôvodov. Súdny nemôžu vyzývať na doplnenie odvolacích dôvodov odvolania, v ktorom tieto dôvody chýbajú úplne. Zároveň platí, že odvolateľ môže dopĺňať odvolacie dôvody len do uplynutia odvolacej lehoty. Preto pokiaľ v odvolaní odvolacie dôvody úplne absentujú je možné ich doplniť len do uplynutia odvolacej lehoty. Ak sa totiž § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na situácie, keď odvolanie obsahuje aspoň 1 odvolací dôvod, rovnako sa musí vzťahovať aj na situáciu, kedy odvolanie neobsahuje žiadny odvolací dôvod.

28. Dovolatelia v dovolaní argumentovali ustanovením § 420 písm. f) CSP, že v dôsledku chybných aplikácií ustanovení § 363, § 365, § 373 a § 386 CSP došlo zo strany dovolacieho súdu k nesprávnemu procesnému postupu, keď odmietol zo strany žalobcov podané odvolanie z dôvodu, že sa jedná o tzv. blanketové odvolanie, ktoré nebolo doplnené o odvolacie dôvody v rámci lehoty na podanie odvolania, ale až po jej uplynutí, pričom tento procesný postup zároveň označili aj za rozporný s ustálenou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/175/2017 z 27. februára 2018 a aj uzneseniami sp. zn. 6Cdo/119/2018 a 7Cdo/95/2020).

29. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 11. júna 2021 pod č. k. 9C/9/2020-154 bol žalobcom doručený prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 21. júna 2021. Právny zástupca žalobcov posledný deň lehoty na odvolanie učinil odvolanie elektronicky dňa 6. júla 2021 s použitím formulára na elektronické podanie, kde v kolónke a v texte návrhu uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku zo dňa 11. júna 2021, že odôvodnenie návrhu odvolania je v prílohe, rovnako v prílohe je tiež návrh rozhodnutia súdu petit odvolacieho návrhu, keď uvedené elektronické podanie bez príloh podpísal zaručeným elektronickým podpisom advokáta. Súd prvej inštancie prípisom zo dňa 15. júla 2021 advokátovi žalobcov oznámil, že jeho podanie s názvom odvolanie, prílohy neobsahuje, pričom advokát po prevzatí tohto podania súdu dňa 16. júla 2021 učinil elektronicky podanie existujúce spisovej značke, prílohou ktorého podania s overeným elektronickým podpisom advokáta bola zároveň oskenovaná listina odvolania proti rozsudku s pečiatkou a podpisom advokáta, keď zároveň k tejto naskenovanej listine bola pripojená doložka zaručenej konverzie ako elektronickej podoby pôvodného dokumentu v listinnej forme v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) zákona č. 305/2013, datovaná 16. júla 2021. Odvolací súd mal potom za to, že elektronicky podané odvolanie žalobcu zo dňa 6. júla 2021 neobsahovalo až na podpis žiadne náležitosti vyžadované zákonom pre odvolanie a že jeho druhé odvolanie realizované následne elektronicky 16. júla 2021 s náležitosťami odvolania v naskenovanej prílohe so zaručenou konverziou bolo učinené až po uplynutí zákonom stanovenej odvolacej lehoty.

30. V posudzovanom prípade ide výslovne o odvolanie bez uvedenia konkrétneho odvolacieho dôvodu tzv. blanketové odvolanie. Z ustanovenia § 373 ods. 1 CSP vyplýva, že sa týka procesnej situácie vadného odvolania, v ktorom absentuje niektorá zo zákonom vymedzených náležitostí, pričom súd je povinný vyzvať odvolateľa na doplnenie chýbajúcich náležitostí, avšak s jednou výnimkou spočívajúcou v tom, že súd nevyzýva na doplnenie chýbajúcich odvolacích dôvodov. Z druhej vety predmetného ustanovenia CSP „súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov“ by bolo možné, avšak iba na prvý pohľad vyvodit' dva závery a/ záver, ku ktorému dospel vo svojom uznesení Najvyšší súd Slovenskej

republiky z 27. februára 2018 sp. zn. 6Cdo/175/2017, podľa ktorého hoci súd nevyzýva stranu sporu na doplnenie odvolacích dôvodov v prípade absencie v odvolaní, tieto dôvody môže strana konania kedykoľvek do odvolania doplniť (najneskôr však do rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní) alebo b/ záver, podľa ktorého súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva ani keď odvolanie neobsahuje žiadne odvolacie dôvody, pretože ich po uplynutí lehoty na podanie odvolania ani nie je možné doplniť. Tu je potrebné dať do pozornosti, že strana sporu je sama zodpovedná za to, že v konaní bude účinne uplatňovať svoje procesné práva - a to aj v odvolacom konaní, pričom v opačnom prípade jej hrozí strata sporu. K zodpovednosti za uplatňovanie vlastných procesných práv patrí to, že strana sporu musí mať jasno ohľadom dôvodov svojej nespokojnosti s prvoinštančným rozhodnutím. Strana sporu, ale zároveň musí rešpektovať to, že jej právo na konštatovanie svojej nespokojnosti s prvoinštančným rozhodnutím je časovo obmedzené, a to lehotou na podanie odvolania. Preto je Veľký senát názoru, že ustanovenia § 365 ods. 3 CSP a § 373 ods. 1 CSP je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti, keďže sa týkajú rovnakej procesnej situácie, a to dopĺňania dôvodov.

31. Ak teda platí, že súd nevyzýva odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov odvolania, v ktorom odvolacie dôvody absentujú, a zároveň odvolacie dôvody môže odvolateľ dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je nutné dospieť k záveru, že odvolanie, v ktorom úplne absentujú akékoľvek odvolacie dôvody, je možné uviesť (doplniť) o tieto chýbajúce dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. V ustanovení § 373 ods. 1 CSP je vyslovene uvedený zákonný príkaz in fine, podľa ktorého platí, že v prípade absencie odvolacích dôvodov v odvolaní súd odvolateľa na ich doplnenie nevyzýva. Dôvody odvolania tak môže odvolateľ doplniť skutočne len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ohľadne uvedeného Veľký senát na podporu svojej argumentácie a výkladu poukazuje na znenie komentára k CSP (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1234 s.), podľa ktorého Odstrániteľnými vadami sú obsahové vady odvolania v nadväznosti na § 363 CSP, ktorý vymedzuje náležitosti odvolania.(...) Vady odvolania, s výnimkou odvolacích dôvodov, môže odvolateľ odstrániť až do vydania uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. (...) Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania (§ 364, § 365 ods. 3 CSP) postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP, pričom sa vzťahujú aj na odvolanie, ktoré odvolateľ odôvodňuje podľa § 365 ods. 2 CSP. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. To platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP. (pozri aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/23/2018, ktoré prešlo testom ústavnosti; viď rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 90/2019 o odmietnutí ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej).

32. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že dané platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie v zmysle § 373 ods. 1 CSP odvolateľa nikdy nevyzýva. Ustanovenie § 365 ods. 3 CSP je teda podľa právnej doktríny nutné aplikovať aj na blanketové odvolania - teda odvolania vadné, bez vymedzených odvolacích dôvodov, ktoré je možné doplniť o chýbajúce odvolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

33. Poukazujúc na hore uvedenú argumentáciu podľa Veľkého senátu nemožno súhlasiť s argumentáciou dovolateľov opierajúcou sa o právny záver najvyššieho súdu vyjadreného v uznesení z 27. februára 2018 sp. zn. 6Cdo/175/2017 (aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2019 sp. zn. 6Cdo/119/2018) spočívajúcu v tom, že časové obmedzenie upravené v § 365 ods. 3 CSP nie je možné aplikovať na situáciu odstraňovania väd odvolania spočívajúcich v úplnej absencii odvolacích dôvodov. Na vyvrátenie daného je potrebné poukázať aj na logický argument zakladajúci sa

na výklade od menšieho k väčšiemu (argumentum a minori ad maius), na základe ktorého možno dospieť k záveru, že ak sa § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na procesnú situáciu, kedy odvolanie obsahuje aspoň jeden odvolací dôvod (a inak je bezvadné), rovnako sa toto ustanovenie musí vzťahovať aj na procesnú situáciu, kedy odvolanie neobsahuje žiaden odvolací dôvod (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2021 sp. zn. 2Cdo/64/2019 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. augusta 2022 sp. zn. 4Cdo/39/2021). Ako už bolo uvedené, ustanovenia § 365 ods. 3 CSP a § 373 ods. 1 CSP je nutné vykladať vo vzájomnej súvislosti a nie ich oddeľovať, keďže sa týkajú rovnakej situácie dopĺňania odvolacích dôvodov. Najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí (sp. zn. 6Cdo/175/2017) tento výslovný rozdiel nebral pri rozhodovaní do úvahy, pričom sa javí, že preniesol prax dopĺňania blanketových odvolaní po lehote na podanie odvolania, aplikovanú ešte za účinnosti zákona č.99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“), ktorá právna úprava však bola odlišná od úpravy v CSP.

34. Veľký senát zároveň zdôrazňuje, že v ustanovení § 365 CSP je premietnutá zákonná koncentrácia civilného procesu. To znamená, že určité procesné úkony sú koncentrované do určitej fázy konania. V tomto prípade je teda procesný úkon podania odvolania koncentrovaný do 15 dní, ktoré začínajú plynúť v deň nasledujúci po dni doručenia prvoinštančného rozhodnutia. Ohľadne tohto tiež poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2019 sp. zn. III. ÚS 141/2019, ktorý uviedol, že umožnenie dopĺňania odvolacích dôvodov po uplynutí tejto zákonnej lehoty by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, no najmä v rozpore s koncepciou odvolacieho konania, ktorá vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Zároveň je potrebné taktiež podotknúť, že žalobcom na predídanie rizika odmietnutia blanketového odvolania doplneného po zákonnej lehote o odvolacie dôvody nebránilo, aby využili inštitút upravený v CSP, a to návrh na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 122 CSP. Toto ustanovenie pamätá na situácie (okrem prípadov, kde to právna úprava výslovne vylučuje - § 347 ods. 3, § 351 ods. 3 a § 405 CSP), v ktorých ak dodržaniu lehoty stranou sporu bráni ospravedliteľný dôvod, CSP umožňuje strane sporu predísť procesne čistým a zákonom predvídaným spôsobom uvedeným v § 122 CSP tvrdením následkov zmeškania procesnej lehoty, ak v konečnom dôsledku súd po posúdení ospravedliteľnosti dôvodu zmeškania lehoty uznesením toto zmeškanie lehoty odpustí. Toto právo však žalobcovia nevyužili. Ak by odvolací súd pristúpil na výklad zákonných ustanovení CSP v zmysle prezentovaného zo strany žalobcov, uvedené by do budúcnosti vytvorilo priestor na bezdôvodné zneužívanie stranami sporu, čo by v prvom rade bolo v rozpore s princípmi CSP mysliac tým zákonnú koncentráciu civilného konania a jeho hospodárnosť, ale aj rovnosť zbraní a práv strán sporu. Vzhľadom na uvedené je aj neprípustné, aby si strana sporu sama určovala lehotu na vykonanie procesného úkonu. V tomto smere Veľký senát dovolacieho súdu poukazuje na zákonné a súdom stanovené lehoty a v ich súvislosti zdôrazňuje princíp hospodárnosti a zákonnej koncentrácie civilného sporového konania, rovnosti strán sporu a právnej istoty (strany sporu si nemôžu sami určovať, každá i prípadne v inej dĺžke, lehotu na podanie odvolania alebo na doplnenie dôvodov tohto opravného prostriedku).

35. Veľkému senátu nedá tiež nepoukázať na právnu úpravu uvedenú v zákone č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) v tom zmysle, že ak by zákonodarca mienil inak ako je vyššie uvedené, výslovne by v právnej norme uviedol tak, ako to uviedol v § 62 ods. 2 CMP, že odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

36. Staršia argumentácia z čias OSP, podľa ktorej pri doplnení dôvodov je len odstraňovaním väd odvolania, je v súčasnosti nepoužiteľná, pretože odvolateľovi, ktorý vo svojom odvolaní v lehote na jeho podanie neuplatnil žiaden odvolací dôvod, by dnes dávala potencionálne väčší priestor na zhojenie nedostatkov, ako tomu, kto sa riadne odvolal a chce do svojho odvolania len niečo doplniť. Vychádzajúc z celkovej novej koncepcie sporového procesu, ktorá zvyrazňuje požiadavky na procesnú diligenciu sporových strán a zvyšuje procesnú zodpovednosť sporovej strany za nedostatok jej aktivity (respektíve jej pasivitu) je správny prísnejší postoj s tým, že už judikát R 20/2014, je považovaný v dôsledku rekonštrukcie civilného procesného práva za prekonaný.

37. Žalobcovia svoje blanketové odvolanie doplnili až dňa 16. júla 2021, teda desať dní po uplynutí lehoty

na podanie odvolania, resp. na jeho doplnenie, bez akéhokoľvek rozumne akceptovateľného a ospravedliteľného dôvodu. Odvolací súd nemohol na takéto oneskorené doplnenie odvolania prihliadnúť vzhľadom na § 365 ods. 3 CSP v spojení s § 373 ods. 1 CSP. V tejto časti dovolacia argumentácia žalobcov vzhľadom na vyššie uvádzané dôvody Veľkého senátu nie je dôvodná. Z uvedených záverov vyplynula jedna rovina riešenia rozdielnej rozhodovacej praxe senátov najvyššieho súdu, z ktorej je možné zovšeobecniť nasledovnú právnu vetu uvedenú vo výroku pod II:

Odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania.

38. Veľký senát sa v ďalšom musel zaoberať posúdením veci zo širšieho hľadiska aj vzhľadom na právnu úpravu uvedenú v § 380 CSP, z ktorého vyplýva, že odvolací súd môže v zásade prihliadať iba na dôvody vymedzené v podanom odvolaní, ktoré boli vymedzené v odvolacej lehote. Súd však musí z úradnej povinnosti prihliadať na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (pozri ust. § 161 CSP). Z uvedeného preto následne plynie aj záver, z ktorého je možné zovšeobecniť právnu vetu v kontexte posudzovaného blanketového odvolania uvedenú vo výroku III:

Aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

39. Preto bude zo strany odvolacieho súdu vždy jeho povinnosťou v zmysle uvedeného zákonného imperatívu, zdublikovaného v ust. § 380 ods. 2 CSP aj v prípade tzv. blanketového odvolania skúmať procesné podmienky, tak ako to má toto ustanovenie na mysli.

40. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd v predmetnej veci pri identifikácii tzv. blanketového odvolania takto nepostupoval, nepreskúmal z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP), bolo potrebné uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 449 ods. 1 a § 450 CSP z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP, pre nesprávny procesný postup, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočnila jej procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

41. Ďalej bolo potrebné pre ďalší postup odvolacieho súdu uviesť, akým spôsobom má potom odvolací súd postupovať za situácie - t. j. pri identifikácii blanketového odvolania po uplynutí lehoty na odvolanie a v zmysle vyššie uvedenej zákonnej povinnosti prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP), po zistení, resp. preskúmaní odvolacím súdom, že tento nedostatok v procesných podmienkach nebol zistený. Nie je pri tom možné aplikovať ust. § 386 písm. d) CSP podľa ktorého, odvolací súd odvolanie odmietne, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať, vzhľadom na vyššie uvedenú povinnosť (teda povinnosť pokračovať) odvolacieho súdu preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie.

42. Veľký senát k uvedenému udáva, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. Podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie prichádza do úvahy, ak je vo výroku vecne správne. V danom prípade však nedochádza k vecnému prieskumu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale procesných väd v zmysle § 380 ods. 2 CSP vzhľadom na existenciu tzv. blanketového odvolania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť v uvedenom prípade.

43. Veľký senát vyslovuje názor, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 1 CSP, keď toto ustanovenie upravuje postup - spôsob rozhodnutia, najbližšie posudzovanej veci, a použitie tohto ustanovenia zároveň zodpovedá účelu a zmyslu uvedeného ust. § 380 ods. 2 CSP vykonať prieskum procesných väd z úradnej moci

odvolacieho súdu aj pri tzv. blanketových odvolaniach.

44. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a bola vec vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

45. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

46. Toto rozhodnutie prijal veľký senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 7 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.